

Letní Letná

23. března už celá skupina účastníků se Toulek čekala u Právnické fakulty UK – místa našeho srazu na paní profesorku, která nás hned po svém příchodu upozornila, že když se budeme učit, tak můžeme jednou také tuto fakultu navštěvovat.

Když jsme přešli silnici a postavili se zády k hotelu Intercontinental, před sebou jsme měli Čechův most, který je nejkratším pražským mostem vedoucím přes Vltavu.

„Teď se všichni koukněte na horizont, uvidíte několik zajímavých staveb, ví te někdo z vás, o jaké stavby se jedná?“ zeptala se paní profesorka, ale z našich výrazů rychle pochopila, že opět bude muset vše odvykládat sama. Dozvěděli jsme se, že v 50. letech 20. století stálo místo kyvadla na Letné sousoší přezdívané „Fronta na maso“ od sochaře Otakara Švece, viděli jsme i siluetu secesního Hanavského pavilonu a Letenského zámečku. Pro některé z nás bylo objevem to, že obě stavby nejsou totožné.

Další naší zastávkou byla nemocnice Na Františku, která nepřetržitě funguje již od 14. století a která byla mimo jiné inspirací pro povídku Marinka K.H.Máchy.

Pár minut chůze stačilo k tomu, abychom se ocitli u Anežského kláštera, který nás všechny uchvátil. Klášter byl založen Anežkou Přemyslovnou a Václavem I. Prošli jsme si areál a obdivovali jsme krásu zrekonstruované památky, překvapila nás i velikost sálů a nádherné klenby.

Po prohlídce Anežského kláštera jsme se vydali ulicí U Milosrdných ke kostelu sv. Šimona a Judy, kde si paní profesorka stačila vyměnit názory s aktivní kolemjdoucí paní, neshodly se totiž na tom, kde jsou umístěny schody z popraviště 27 českých pánů, zda v klášteře nebo v areálu kostela ☺.

„Kozí náměstí se jmenovalo prostranství, na kterém se právě nacházíme, a víte proč?“ znovu se pokusila paní profesorka zeptat, ale po pár vtípcích, nám raději sama objasnila, že na tomto náměstí se dříve prodávaly kozy. Stejně jako uhlí na Uhelném trhu nebo ovoce na trhu Ovocném.

Malebná zákoutí se nám naskytla také v okolí Stínadel a Řásnovky....už víme, proč byla nazývána TAJEMNÁ v díle J. Foglara. Byli jsme však vyvedeni z omylu, protože do knihy byl použit pouze název ulice, ve skutečnosti se příběh románu odehrával ve Vysočanech.

Už trochu vysílení, žízniví a unavení jsme pokračovali ulicí Dlouhou (ve středověku nejdelší v Praze s mnoha samostatnými pivovary, která, jak jsme již věděli, nás dovede přímo na Staroměstské náměstí. Tam nám paní profesorka oznámila, že se blížíme ke konci našich Toulek a právě tam se dočkala prvního většího úspěchu z našich odpovědí, a to když jsme na ni přímo bleskově vychrlili, že právě zde se odehrála poprava 27 českých pánů. Její úsměv nás přesvědčil o tom, že je určitě moc ráda, jak jsme ji celé odpoledne bedlivě poslouchali, a že v nás dokonce nějakou tu informaci zanechala.

Tak zase jindy a jinde!!!

M. Novotná, 2. B